

HIERONYMUS.

EΥΣΕΒΙΟΣ.

EUSEBIUS.

¹ *ÆLIM*, puteus Dimon, & hujus loci in visione contra Moab Esaias recordatur.

² *ÆLMON*, civitas tribus Benjamin sacerdotibus separata.

³ *ÆLUS*, in deserto, ubi filii Israël castrametati sunt.

⁴ *ÆMATH*, urbs quæ cecidit in sortem Ruben: sed & nunc Amathus villa dicitur trans Jordanem in vicesimo primo miliario Pellæ ad meridiem. Est & alia villa in vicinia Gadara nomine Amatha, ubi calidæ aquæ erumpunt. In Regnorum quoque libris scribitur: ab introitu Emath usque ad mare Araba, hoc est deserti, quod est mare mortuum. Ego autem investigans reperi Emath urbem Cœles Syria appellari, quæ nunc Græco sermone Epiphania dicitur.

⁶ *ÆMES* in sorte tribus Issachar.

ÆN, civitas attributa primò tribui Judæ, postea ei detracta, & data tribui Simeonis. Eadem est quæ alibi *Ain* vocatur. Significat hæc vox *oculum*, vel *fontem*.

⁷ *ÆNAM* euntibus Thamnam, nunc desertus locus, & proximus Tammæ vico grandi, qui situs est inter Æliam, & Diospolim. Est & fons in supradicto Æna loco: unde & *Ænam*, id est, fontis nomen accepit: in quo stans idolum maxima illius regionis veneratione colitur. Porro Hebræi affirmant *Ænam* non locum significare, sed *bivium*: ubi certo intuitu necessarium sit ad unam de duabus viis eligendam.

Αἰλὴμ, φρέαρ Διμόν. Ἡσαΐας, ἐν τῇ ὁράσει κατὰ Μωαβίτιδος.

Αἰλὼν, πόλις κλήρε Βενιαμὴν ἱερεῶσιν ἀφορισμένη.

Ἀἰθὰμ, τῆς κοιλάδος πόλις, ἣ γέγονε φυλῆς Ρούβην· λέγεται δὲ καὶ νῦν Ἀμαθοῦς κώμη ἐν τῇ περὶ τὴν κατωτέρω Πέλλης δεσποῦσῃ σημεῖοις καὶ εἰς νότον καὶ ἄλλη δὲ κώμη πλησίον Γαδάρων ἥ ἐστιν Ἐμμαθὰ, ἐνθα τὰ τῶν δεσμῶν ὑδάτων δεσμὰ λατρεῖ. καὶ ἐν βασιλείαις εἴρηται ἀπὸ εἰσόδου Αἰθὰμ ἕως τῆς θαλάσσης Ἀραβὰ ἥ ἐστὶν ἡ νεκρά.

Αἴμ, κλήρε Ἰσάχαρ.

ÆLIM, puteus Dimmon. Esaias in visione contra Moabitidem.

ÆLON, civitas fortis Benjamin sacerdotibus separata.

ÆTHAM, urbs convallis, quæ fuit tribus Ruben: dicitur autem etiam nunc Amathes villa in ulteriori regione quæ inferior est, distans Pellâ viginti uno miliaribus ad austrum. Item alia villa prope Gadaras, quæ est Emmatha, ubi calidarum aquarum calida lavacra: & in libris regnorum dictum est, ab introitu Ætham, usque ad mare Araba, quod est mortuum.

ÆIM, fortis Issachar.

ÆNAN, quæ est in aditu Thamnan; nunc desertus est locus Ænan proximus Thamna quæ huc usque habitatur maximus vicus situs inter Æliam & Diospolim. Est autem fons in loco qui dicitur Ænan, in quo idolum ab indigenis colitur.

⁸ Αἰνδὰ, ταύτην ἐπάταξεν Ἀΐσα.

ÆENDA, hanc percussit Asa.

NOTÆ.

1. Hujus fit mentio Esaiæ 15. v. 8. ubi in Hebræo vox loci propria, sed composita est, בֵּער־עִלְמִי Beer-elim, quod significat puteum fortium, vel arictum. In versione nostra, *Puteus Elim* dicitur. Quod autem hic Hieronymus vocem alteram *Dimon* adjicit, non videtur ad ejusdem loci nomen pertinere, sed alterius in eadem regione Moab, de quo mox ibidem apud Prophetam subjicitur: & usque ad Puteum Elim clamor ejus: Quia aquæ Dibon replete sunt sanguine: ubi pro Dibon in Hebræo & Septuaginta Interpret. est *Dimon*. BONFRERIUS.

2. *ÆLMON*, in versione nostra appellatur Jos. 21. *Almath*, 1 Paral. 6. Apud Septuaginta Interpr. hæc fere vox corrupta est, nisi quod priore loco quidam libri etiam *Almon* vel *Almo* præferant. IDEM.

3. *ÆLUS*, in versione nostra appellatur Numer. 33. v. 13, 14. Ejusdem fit infra mentio voce *Allus*. IDEM.

4. In nostra versione *Emath* vel *Hemath* ubique scribitur quod Hebraic. חֶמַת Chamath dicitur. Verum è duabus Emath, quas priore loco ponit Eusebius vel trans Jordanem in sorte Ruben, vel juxta Gadaram, neutra in Scriptura nominata reperitur: postremæ ab Hieronymo commemoratæ (ejus enim postrema verba esse puto) frequenter Scriptura meminit, ut cum totius Terræ Promissæ longitudinem complectitur, dicens: *Ab introitu Emath usque ad torrentem Egypti*. Est tamen minimum duplex Emath in Scriptura distinguenda: una quæ absolute *Emath* dicitur, & frequentius in Scriptura nominatur in extremis finibus Terræ Promissæ ad Aquilonem juxta Libanum montem, vel Antilibanum, de qua paulò antè diximus. Hæc etsi in sortem tribus Nephthali ceciderit Jos. 19. ea tamen Chananaeis remansit, neque ab Israëlitis possessa est usque ad Salomonis tempora, qui eam dicitur obtinuisse 2 Paral. 8. v. 3. Hæc est illa, cujus hic meminit Hieronymus, ab Antiocho Epiphane postea Epiphania appellata: Emath verò dicta est vel ab Amathæo filio Chanaan ejus conditore, vel à calidis aquis, quemadmodum nos diximus Gen. 10. v. 18. Regio verò Emath dicta tota huic urbi subiecta regio etiam usque trans Jordanem porrecta, & terminos Damascus; illud mirum quod de ea hic dicit Hieronymus, *urbem fuisse Cœles Syria*, cum tota Cœle Syria videatur fuisse extra ter-

minos terræ Israëlitarum, quæ cis Jordanem est, nempe intra Libanum & Antilibanum montesque vicinos comprehensa. Hinc & Ptolemæus Epiphaniam non Cœlesyriæ, sed Cassiotidi adscribit. Videtur fuisse in Syria Soba, ut indicatur 2 Paral. 8. v. 3. Altera est Emath, cujus fit mentio Amos 6. quæ non simpliciter *Emath* dicitur, sed cum addito, nempe in Hebræo & Septuaginta Interpr. *Emathbrabba*, in versione nostra *Emath magna*, quæ alio nomine Antiochia nominatur, caputque est Syriæ. Est & *Emath* turris Hierosolymitanæ nomen 2 Esdræ 12. v. 38. IDEM.

5. Pro *Αἰνδὰμ*, hic reponendum *Αἰνδὰ*. IDEM.

6. Hæc non alia videtur ab ea, quæ in tribu Issachar Jos. 19. dicitur *Abes* in versione nostra, pro quo Regius Codex habet in Latina nostra versione *Haemes*, & Codices nonnulli Septuaginta Interpr. *Aame*; ut proinde verisimile sit in Hebræo pro *Abes*, legisse *Aame*. IDEM.

7. Non *ÆNAM*, sed *Ænan*, vel *Enan* habent omnes Codices Septuaginta Interpretum Genes. 38. v. 14. ubi in nostra versione nulla est vox propria: nam Hieronymus vertit, *in bivio itineris*, pro quo Septuaginta Interpr. dixerunt *ad portas Enan*. Et verò in Hebr. est in *ostio Henaim*; quæ postrema vox sitne propria, an appellativa in hanc diem disputatur, quemadmodum nos ad eum locum diximus: appellativè sumpta significare potest duos fontes, vel duos oculos, seu duos quasi aspectus, ut fit in bivio, cum quis hæret & dubitat quæ eundem sit. Quidquid sit, sæpe ex loci genio & circumstantia nomina propria vel quasi propria induntur, quod credi potest ei loco accidisse, planèque verisimile est non esse alium locum ab eo qui Jos. 15. v. 34. in tribu Juda *Enaim* appellatur, qui postea in urbem creverit. IDEM.

8. Nulla eo nomine urbs vel in Scriptura, vel ab Asa expugnata subversæ legitur: existimo ego quod 3 Reg. 15. v. 20. habemus duarum urbium nomina Athion & Dan interposita particula copulativa, lecta olim sine ea particula apud Septuaginta, & ex Athion factum esse *Ain* vel *An*, quomodo etiam legitur in Codice Romano: unde tandem conjunctis in unum vocibus factum esse *Ændan*. Hæc tamen urbes non fuerunt ab Asa vallatæ, sed ejus rogatu à Benadad rege Syriæ. IDEM.

1. *Endor*